

Podkova

Petr Lutka

- G**
1. V sádře hlavu mám, proč, teď svěřím vám,
D **Emi**
podkova, prý pro štěstí, spadla a, to neštěstí,
G **F** **G**
já pod ní právě stál.
2. Hlava bolavá, trochu dřavá,
v sádře celá zalitá, neholená, nemytá,
je zlá a taky nezdárná.
D **Emi**
R: Jak železo udeřilo, tak v ní něco přeskočilo,
D **Emi**
že se zcela vykourilo jméno dívky mé,
D **Emi**
ať ji trápím sebevíce, mlčí jako zpovědnice,
G **D** **G**
zpomenout si ne a ne a ne.
3. Se srdcem raněným, mozkiem zazděným
střídám města ulice a každé pěkné mladice
se ptám, zda jsem její elegán.
R: "Mohl byste jím snad býti, musíme to promysleti,
to byste však nesměl míti hlavu sádrovou,
můj chlapec má hnědé vlasy, černé oči plné krásy,
a vy jenom kouli gypsovou."
4. Tedka, když to vím, závěr učiním:
na podkovu, šťastnou věc, věří jenom pitomec
G **D** **G C** **D G**
jak já, jak byl já, jak já, jak já.